

ЖИВОТЪТ НА ДИВНИЯ АЛЕКСАНДЪР, ПАТРИАРХ АНТИОХИЙСКИ

"Прости ми, брате мой!"

Теополис (Антиохия) имало друг патриарх на име Александър. Той бил също така много милостив и състрадателен. Веднъж един от неговите писари ограбил от него злато и от страх избягал в Тиваида, Египет. Скитайки се там, той попаднал в ръцете на египетски и тиваидски разбойници. Тези кръвожадни варвари го отвели в най-отдалечени местности в страната. Като узнал за това, дивният Александър откупил пленника за 80 номизми. И когато беглецът се върнал, той се отнесъл към него така ласкаво и човеколюбиво, че един от гражданите се изразил така: "Няма нищо по-полезно от това да се съгреши пред Александър."

Друг път един от дяконите започнал да укорява Александър пред всички клирици. Александър му се поклонил и попросил от него извинение: "Прости ми, брате мой!"

Бележки към 33 и 34 глави. Антиохия е град, който, по думите на св. Йоан Златоуст, е обичан от Христа. Тук най-напред Неговите последователи се нарекли християни. Евангелист Лука е родом от Антиохия. Тук проповядвали Евангелието св. апостоли Павел и Варнава. Тук най-напред се разнесла гръмката реч на великия св. Йоан Златоуст. В Антиохия имало много мъченици за вярата в Христа. Украсявали я Божии храмове. Жителите ѝ се отличавали с преданост към християнството. Затова не напразно християните от V - VII в. наричали Антиохия също Теополис - Божи град. В Антиохия и околностите имало и велики подвижници.

Теодот управлявал Антиохийската църква 6 години от 420 г. Той бил приемник на блажени Александър, който заемал катедрата от 413 до 420 г. Архиепископ Александър се отличавал с необикновена кротост, милосърдие и снизходителност. Теодот приличал на Александър: той бил такъв подвижник - необикновено кротък и снизходителен. По думите на Теодорит, той бил бисер на смиреномъдрието. Подобно на Теодот, св. Атанасий Велики също канел клириците на своята трапеза (Руфин, Църк. история, I, 14).

